

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
Slavonski Brod

Poslovni broj: Pr-58/2024-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Mirandi Gavrić Jularić, u pravnoj stvari tužiteljice IVANKE GRGIĆ OIB: 63720307386 iz Brđana, Brđani kbr. 80, koju zastupa punomoćnica Ivana Đurinac Vuković, odvjetnica u Slavonskom Brodu, protiv tuženika NASTAVNOG ZAVODA ZA JAVNO ZDRAVSTVO BRODSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE OIB: 14861822643, Slavonski Brod, Vladimira Nazora 2A, kojeg zastupa punomoćnica Leopoldina Špicer, odvjetnica u Slavonskom Brodu, radi povrede ugovorne obveze, diskriminacije i naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 2. rujna 2026. godine u prisutnosti punomoćnika stranaka, a presude javno objavljene 16. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

- I. Odbijaju se tužbeni zahtjevi tužiteljice koji glase:
"I Utvrđuje se da je tuženik NASTAVNI ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO BRODSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE, Vladimira Nazora 2A, Slavonski Brod, OIB: 14861822643 povrijedio pravo tužiteljice Ivanke Grgić, Brđani kbr. 80, OIB: 63720307386, na jednako postupanje na način da je propustio tužiteljicu Ivanku Grgić, nakon završetka dokorskog studija, rasporediti na poslove stečene stručne spreme diplomiranog sanitarnog inženjera kod tuženika.
II Nalaže se tuženiku da tužiteljici na ime naknade imovinske štete uzrokovane povredom prava na jednako postupanje plati iznos od 25.000,00 eura u bruto iznosu za razdoblje od srpnja 2020. do kolovoza 2024. g, i to tako da na svako mjesečni iznos od 500,00 eura počevši od 15.8.2020. pa nadalje, od svakog petnaestog u mjesecu za prethodni mjesec plati zakonske zatezne kamate, koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana.
III Nalaže se tuženiku da tužiteljici plati prouzročeni parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do konačne isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju Europska središnja

banka primjenjuje na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana.

ili

I Utvrđuje se da tuženik NASTAVNI ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO BRODSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE, Vladimira Nazora 2A, Slavonski Brod, OIB: 14861822643 nije ispunio svoju obavezu prema Ugovoru o stipendiranju doktorskog studija broj 01-623/01-2011 od dana 24.5.2011. g. i to na način da tužiteljicu Ivanku Grgić Brđani kbr. 80, OIB: 63720307386, nije rasporedio na poslove stečene stručne spreme diplomiranog sanitarnog inženjera kod tuženika NASTAVNOG ZAVODA ZA JAVNO ZDRAVSTVO BRODSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE.

II Nalaže se tuženiku da tužiteljici na ime naknade imovinske štete uzrokovane povredom ugovorne obveze plati iznos od 25.000,00 eura u bruto iznosu za razdoblje od srpnja 2020. do kolovoza 2024. g, i to tako da na svako mjesečni iznos od 500,00 eura počevši od 15.8.2020. pa nadalje, od svakog petnaestog u mjesecu za prethodni mjesec, plati zakonske zatezne kamate, koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženiku da tužiteljici plati prouzročeni parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do konačne isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana".

- II. Nalaže se tužiteljici Ivanki Grgić da tuženiku NASTAVNOM ZAVODU ZA JAVNO ZDRAVSTVO BRODSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE plati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 5.125,00 EUR (pet tisuća sto dvadeset pet eura), u roku od 15 dana sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja (16. rujna 2026. godine) do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi kako je kod tuženika zaposlena od dana 30.10.2006. g. na radnom mjestu sanitarnog inženjera u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo. Za to radno mjesto uvjetovana je stručna sprema VI. stupnja -sanitarni inženjer ili prvostupnik sanitarnog inženjerstva. Tužiteljica je u 2008. godini vlastitom inicijativom i školovanjem stekla VII. stupanj stručne spreme i naziv diplomirani sanitarni inženjer.
 - 1.1. Dana 24.5.2011. g. parnične stranke zaključile su Ugovor o stipendiranju doktorskog studija broj 01-623/01-2011 (u daljnjem tekstu: Ugovor), koji je solemniziran kod javnog bilježnika. Tuženik je

osnovom citiranog ugovora stipendirao tužiteljicu, zaposlenu na radnom mjestu više stručne spreme, sa ciljem stručnog usavršavanja na doktorskom studiju na Prehrambeno-tehnološkom fakultetu u Osijeku. Obveze tužiteljice po citiranom ugovoru su: postići akademski stupanj doktorice znanosti i po završetku dokorskog studija odraditi kod tuženika dvostruko vrijeme od vremena provedenog na studiju. Obveze tuženika po citiranom ugovoru su: plaćati troškove i naknade, za vrijeme trajanja dokorskog studija zadržati tužiteljicu u radnom odnosu, a nakon završetka dokorskog studija rasporediti tužiteljicu na poslove stečene stručne spreme sukladno potrebama ustanove. Tužiteljica je dana 5.6.2020. g. završila poslijediplomski doktorski studij na Prehrambenom – tehnološkom fakultetu u Osijeku i stekla akademski stupanj doktora znanosti iz znanstvenog područja Biotehničkih znanosti, znanstvenog polja prehrambene tehnologije o čemu je na vrijeme obaviješten tuženik. I tuženik je svoju obvezu u smislu članka 3. Ugovora, koja obaveza se odnosi na plaćanje troškova i naknada, ispunio.

- 1.2. Međutim, ostale ugovorne obveze nisu ispunjene. Naime, tuženik nije ispunio obvezu iz članka 2. stavka 2. Ugovora koja kaže da će student (tužiteljica) nakon dovršetka dokorskog znanstvenog studija biti raspoređen na poslove stečene stručne spreme sukladno potrebama ustanove. Tužiteljica do dana podnošenja ove tužbe, unatoč neprekidnim usmenim i/ili pisanim zahtjevima, nije raspoređena na poslove stečene stručne spreme VII. stupnja, zbog čega je nejasno je li tužiteljica započela ili nije odrađivati u Zavodu dvostruko vrijeme od vremena provedenog na studiju, te može li se osloboditi svoje obaveze dvostrukog odrađivanja plaćenog studija. Svoje neispunjenje ugovorne obveze tuženik, odnosno njegov zakonski zastupnik objašnjava nepostojanjem potrebe za radnikom na radnom mjestu diplomirani sanitarni inženjer. Tuženik očito tumači odredbu članka 2. stavka 2. Ugovora na način da ne mora postupiti po ugovoru jer po izjavi zakonskog zastupnika tuženika i upravnog vijeća ne postoji potreba, iako je iz ugovora nedvojbeno da tuženik MORA (htio ili ne) rasporediti tužiteljicu na poslove stečene stručne spreme, a raspored radnog mjesta unutar ustanove ovisi o potrebama tuženika.
- 1.3. Tužiteljica se obratila tuženiku zahtjevom za zaštitu prava dana 26.8.2024. g.. Tuženik je zahtjev primio dana 27.8.2024. g.. Dana 10.9.2024. g. punomoćnica tužiteljice je primila Odluku Upravnog vijeća tuženika kojom zahtjev odbija kao neosnovan jer tuženik nema potrebu za radnikom na radnom mjestu diplomirani sanitarni inženjer.
- 1.4. Osim što tuženik nije ispunio svoju ugovornu obvezu prema tužiteljici, niti se potrudio aktivno ispuniti je, tuženik izravno, osnovom obrazovanja i osnovom spola, ali i neizravno, naizgled neutralnom odredbom i kriterijem iz članka 2. stavka 2. Ugovora o stipendiranju dokorskog studija, diskriminira tužiteljicu i stavlja je u nepovoljniji položaj u odnosu na druge radne kolege u usporedivoj situaciji, a takva se odredba i kriterij ne može opravdati legitimnim ciljem, niti su sredstva za njihovo postizanje primjerena i nužna, sve pozivom na članak 1. i članak 2. Zakona o suzbijanju diskriminacije. Radi se o radnicima: Dragani Jurić Džakula i Davorinu Deankoviću. Radnica

Dragana Jurić Džakula je nakon završenog doktorskog studija, koji je pohađala u istom vremenskom periodu kao i tužiteljica, premještena na poslove diplomiranog sanitarnog inženjera, sukladno svom ugovoru, u Službu za zdravstvenu ekologiju, radi čega je tuženik izmijenio Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta. Dakle, tuženik je uredno ispunio gotovo identičan ugovor o stipendiranju i svoju obavezu se potudio aktivno ispuniti. Radnika Davorina Deankovića tuženik je školovao i isti je stekao stručnu spremu diplomiranog sanitarnog inženjera, na koju ga je nakon završetka školovanja odmah i zaposlio, iako su i tužiteljica i Dragana Jurić Džakula u to isto vrijeme, u vrijeme školovanja Davorina Deankovića, već imale stečenu visoku stručnu spremu.

- 1.5. Tužiteljica zbog neispunjenja ugovora i diskriminacije trpi imovinsku štetu koja se ogleda u razlici bruto plaće koju bi primala na radnom mjestu diplomiranog sanitarnog inženjera i bruto plaće koju ostvaruje na radnom mjestu sanitarnog inženjera. Tuženik, koji je sastavljao ugovor o čijim uvjetima nije bilo mogućnosti pregovora, tumači odredbe ugovora bez ikakvih kriterija, zloupotrebljavajući svoja prava kao poslodavca i jače strane u ugovoru.
 - 1.6. Zaključno, tužiteljica je postavila tužbeni zahtjev kojim traži da sud utvrdi povredu prava na jednako postupanje, odnosno neispunjenje ugovornih obveza od strane tuženika zbog propusta raspoređivanja na poslove VSS nakon završenog doktorskog studija, uz nalog tuženiku za naknadu imovinske štete u iznosu od 25.000,00 eura bruto sa zakonskim zateznim kamatama te naknadu parničnog troška.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, smatrajući ga u potpunosti neosnovanim. Ističe da je tužiteljica kod tuženika zaposlena od 2006. godine na radnom mjestu sanitarnog inženjera u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo, za koje je uvjetovana viša stručna sprema (VŠS). Potvrđuje da se tužiteljica vlastitom inicijativom školovala za VII. stupanj stručne spreme, što poslodavac od nje nije tražio. Tuženik ne osporava da je s tužiteljicom 24. svibnja 2011. sklopio Ugovor o stipendiranju doktorskog studija. Međutim, naglašava da je tužiteljica taj studij upisala samoinicijativno još 2. srpnja 2010. godine o vlastitom trošku, a da se tuženik naknadno uključio u financiranje tek na drugoj godini studija. Tuženik tvrdi da tužiteljicu nije poticao na upis niti joj je ikada obećao drugo radno mjesto nakon završetka.
- 2.1. Među strankama je nesporno da je tuženik ispunio svoju obavezu plaćanja troškova studija te da tužiteljici od svibnja 2022. isplaćuje dodatak na plaću od 15% za postignuti akademski stupanj doktora znanosti, iako taj stupanj nije uvjet za njezino radno mjesto. Tuženik ističe da se taj dodatak, sukladno propisima, isplaćuje na plaću radnog mjesta na koje je radnik raspoređen.
 - 2.2. Ključni prijemor tuženik nalazi u tumačenju članka 2. stavka 2. Ugovora, kojim je predviđeno da će student nakon dovršetka studija biti raspoređen na poslove stečene stručne spreme sukladno potrebama ustanove. Tuženik ističe da je akademski stupanj doktora znanosti različit pojam od stručne spreme diplomiranog sanitarnog

inženjera (VSS) koju je tužiteljica imala i prije upisa doktorskog studija. Naglašava da doktorat nije uvjet za nijedno radno mjesto u sustavu tuženika. Tuženik kategorički tvrdi da trenutno u Pravilniku o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji nema slobodnog (nepopunjenog) radnog mjesta za diplomiranog sanitarnog inženjera na koje bi tužiteljica mogla biti raspoređena. Ističe da su potrebe ustanove podložne promjenama te da se od 2011. godine, kada je ugovor sklopljen, do 2020. godine, kada je tužiteljica završila studij, situacija u Zavodu bitno promijenila.

- 2.3. Glede navoda o diskriminaciji, tuženik negira bilo kakvo nejednako postupanje. Navodi da situacije radnika na koje se tužiteljica poziva nisu usporedive: Dragana Jurić Džakula premještena je u Službu za zdravstvenu ekologiju početkom 2018. godine jer je tada postojala stvarna potreba zbog EU projekta Jentrap i nabave specifične opreme (ionski kromatograf). Ta se služba financira isključivo na tržištu, dok se služba tužiteljice financira preko HZZO-a. Davorin Deanković je također zaposlen u Službi za zdravstvenu ekologiju i školovan je isključivo za potrebe te službe, primarno za rad na terenu i uzorkovanje.
- 2.4. Tuženik ističe da je poduzeo radnje kako bi tužiteljici priznao VSS status u sklopu njezinog tima, ali je HZZO to odbio dopisom od 15. studenog 2021. uz obrazloženje da su normativi tima fiksno određeni (spec. epidemiolog, sanitarni inženjer VŠS i tehničar SSS) te da Zavod ne može vrednovati struku diplomiranih sanitarnih inženjera u tim timovima.
- 2.5. Nadalje, tuženik navodi da bi "na silu" mijenjanje sistematizacije radi tužiteljice u Službi za zdravstvenu ekologiju (koja posluje s negativnim predznakom) predstavljalo dodatni financijski teret od cca 30.000,00 EUR godišnje. Također, ukazuje na inspekcijske nalaze iz drugih zavoda (npr. Požega) gdje je naređeno usklađivanje koeficijentata naniže jer se mora plaćati posao koji se obavlja, a ne osobna prema radnika.
- 2.6. Tuženik tvrdi da diskriminacije nema jer kod njega radi još devet radnika koji su završili VSS, a ostali su na nižim radnim mjestima (npr. medicinske sestre koje su magistre sestrinstva, a rade kao prvostupnice), jer ustanova nema potrebe za višim stupnjem.
- 2.7. Vezano uz zapošljavanje pripravnika VSS prema, tuženik pojašnjava da on to ne čini samoinicijativno već prema planu Ministarstva zdravstva i uz potpore HZZ-a, isključivo na određeno vrijeme radi odrađivanja pripravničkog staža, što ne ukazuje na trajnu potrebu za radnim mjestom.
- 2.8. Konačno, tuženik napominje da je tužiteljica 5. ožujka 2024. godine bez prigovora potpisala Izmjenu Ugovora o radu radi usklađivanja s novom Uredbom o koeficijentima, čime je prihvatila radno mjesto prvostupnika u javnom zdravstvu, iako je imala pravo tražiti ispravak ili sudsku zaštitu. Odluku tužiteljice da 27. travnja 2026. da otkaz smatra rezultatom njezine slobodne volje, a ne pritiska ili diskriminacije.

3. Tužiteljica u podnesku od 25. veljače 2025. godine navodi da je apsurdno i životno nelogično da joj se dodatak za postignuti akademski stupanj doktora znanosti obračunava na plaću sanitarnog inženjera VI. stupnja stručne spreme, iako je visoka stručna sprema (VII. stupanj) bila nužan preduvjet za upis samog doktorskog studija. Tužiteljica naglašava kontradiktornost u postupanju tuženika koji joj je financirao doktorski studij i pedagoško-didaktičku izobrazbu, a sada tvrdi da nema potrebe za njezinim znanjima i vještinama niti je želi rasporediti na odgovarajuće radno mjesto. Nadalje, tužiteljica ističe da tuženik konstantno iskazuje potrebu za kadrom visoke stručne spreme kroz redovito zapošljavanje pripravnika u zvanju diplomiranog sanitarnog inženjera, što pobija tvrdnju o nepostojanju potrebe ustanove. Ujedno se poziva na ranije sudske postupke u kojima je tuženik malicioznim tumačenjem ugovora pokušao raskinuti njezino stipendiranje, što ukazuje na dugogodišnju namjeru tuženika da ne ispuni svoje obveze. Na kraju ukazuje na Ugovor o stipendiranju sadašnjeg ravnatelja koji, za razliku od njezinog, nije solemniziran i ne predviđa nikakve obveze odrađivanja ili povrata sredstava, što smatra daljnjim dokazom nejednakog postupanja.
4. Tuženik u podnescima od 23. travnja 2025. i 23. svibnja 2025. godine dostavlja sudu traženu dokumentaciju, uključujući personalne dosjee radnika Davorina Deankovića i Dragane Jurić Džakula, podatke o plaćama te zapisnike sa sjednica Upravnog vijeća. Tuženik prilaže i dokumentaciju o drugim radnicima (Zvonimira Medverec Knežević i Dalibor Vrbičić) protiv kojih je također vodio sudske i ovršne postupke radi povrata sredstava za stipendiranje, čime želi dokazati da prema tužiteljici nije postupao diskriminatorno već u skladu s uobičajenom praksom kontrole ugovornih obveza. Također dostavlja dopis HZZO-a iz 2021. godine kojim je odbijen zahtjev za vrednovanjem struke diplomiranog sanitarnog inženjera u epidemiološkom timu, tvrdeći da je time dokazao kako je poduzimao radnje za raspored tužiteljice, ali su one bile objektivno onemogućene. Tuženik ustraje na tvrdnji da su svi njegovi postupci utemeljeni na pozitivnim propisima i stvarnim financijskim te organizacijskim potrebama ustanove.
5. Tužiteljica u podnesku od 6. kolovoza 2025. godine detaljno obrazlaže tvrdnju da se u njezinom slučaju radi o izravnoj i neizravnoj diskriminaciji uvjetovanoj spolom, obrazovanjem i njezinim političkim uvjerenjem. Tužiteljica tvrdi da tuženik pod krinkom pojma "potreba ustanove" samovoljno manipulira situacijom, ističući primjer radnice Dragane Jurić Džakula u čijem je slučaju Upravno vijeće pod istim predsjedavanjem zaključilo da je ustanova bezuvjetno vezana ugovornom odredbom o rasporedu nakon doktorata. Posebno ukazuje na slučaj Davorina Deankovića koji je, prema njezinoj tvrdnji, dobio radno mjesto i plaću visoke stručne spreme bez završenog doktorskog studija i unatoč tome što su u tom trenutku tužiteljica i radnica Jurić Džakula već imale stečenu višu razinu obrazovanja od njega. Tužiteljica odbacuje usporedbu s drugim radnicama (medicinskim sestrama) koje imaju VSS, a rade na nižim mjestima, jer te radnice nisu imale ugovornu obvezu tuženika o rasporedu na poslove stečene spreme nakon školovanja, što njezin položaj čini bitno drugačijim i neusporedivim.
6. Tuženik u podnesku od 9. rujna 2025. godine kategorički negira sve navode o diskriminaciji s osnova spola, obrazovanja ili političkog uvjerenja,

smatrajući ih ničim dokazanim paušalnim tvrdnjama. Naglašava da je radnica Dragana Jurić Džakula premještena u drugu službu isključivo zbog tadašnjih potreba EU projekta Jentrap, dok je radnik Davorin Deanković školovan isključivo za potrebe Službe za zdravstvenu ekologiju u kojoj je i zaposlen, što te slučajeve čini neusporedivim s tužiteljičinim. Tuženik ponavlja da u službi u kojoj tužiteljica radi ne postoji sistematizirano slobodno radno mjesto VSS-a te da bi njezino premještanje u drugu službu stvorilo nepotpun ugovoreni tim i dodatni financijski teret od 30.000,00 EUR godišnje za službu koja ionako posluje s gubitkom. Na kraju ističe da kod njega radi još devet radnika koji su završili viši stupanj obrazovanja, ali su ostali na nižim radnim mjestima jer za višim profilom nema potrebe, čime zaključuje da tužiteljica nije stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na ostale zaposlenike u sličnoj situaciji.

7. Zaključno, tužiteljica je podneskom od 12. svibnja 2026. godine izvršila objektivnu preinaku tužbe, odnosno uređenje tužbenog zahtjeva, potaknuta novom činjenicom koja je nastala u završnoj fazi postupka. Naime, tužiteljica je dana 27. travnja 2026. godine tuženiku podnijela otkaz Ugovora o radu, ističući u svom očitovanju da taj čin nije bio motiviran pronalaskom drugog zaposlenja, već je predstavljao jedini preostali izlaz iz situacije koju je opisala kao izvor duboke frustracije i očaja. Prema njezinim navodima, dugogodišnje diskriminirajuće ponašanje tuženika, odnosno njegovog zakonskog zastupnika, te uporno odbijanje ispunjenja obveza iz Ugovora o stipendiranju doktorskog studija, učinili su daljnji nastavak radnog odnosa nepodnošljivim. S obzirom na to da je radni odnos prestao, tužiteljica je navela da više nema pravni interes niti objektivnu mogućnost tražiti od suda nalog tuženiku da je rasporedi na radno mjesto diplomiranog sanitarnog inženjera (VSS). Zbog toga je svoj primarni zahtjev preoblikovala u deklaratorni i reparacijski zahtjev. Novouređenim zahtjevom tužiteljica traži da sud utvrdi da je tuženik povrijedio njezino pravo na jednako postupanje propustom njezina rasporeda na poslove stečene stručne spreme nakon završetka doktorskog studija, odnosno da utvrdi neispunjenje obveze iz Ugovora o stipendiranju. Ujedno je ustrajala u zahtjevu za naknadu imovinske štete u iznosu od 25.000,00 eura bruto, koja se odnosi na razliku plaće koju bi ostvarivala da je bila pravovremeno raspoređena na radno mjesto VSS-a u razdoblju od srpnja 2020. do kolovoza 2024. godine.
8. Tuženik se na ročištu održanom dana 2. lipnja 2026. godine usprotivio preinačenom tužbenom zahtjevu, tvrdeći da je odluka tužiteljice o otkazu bila isključivo rezultat njezine slobodne volje, a ne bilo kakvog pritiska ili diskriminacije od strane poslodavca. Tuženik je ujedno istaknuo informaciju da se tužiteljica već u srpnju 2026. godine zaposlila u struci u KBC Zagreb, što smatra dokazom da njezina egzistencija nije bila ugrožena postupcima tuženika.
9. Sud je rješenjem donesenim na ročištu 2. lipnja 2026. prihvatio preinaku tužbe temeljem članka 190. stavka 3. ZPP-a, ocijenivši da je ona svrsishodna za konačno rješenje pravnog odnosa među strankama koji je postao sporan upravo zbog neispunjenja ugovornih i zakonskih obveza tuženika u razdoblju koje je prethodilo otkazu.

10. Među strankama je nesporno da je tužiteljica u radnom odnosu kod tuženika zaposlena od 30. listopada 2006. godine, kao i da je tijekom 2008. godine vlastitom inicijativom stekla VII. stupanj stručne spreme i zvanje diplomiranog sanitarnog inženjera. Nesporna je i činjenica da su parnične stranke dana 24. svibnja 2011. godine zaključile Ugovor o stipendiranju doktorskog studija broj 01-623/01-2011, temeljem kojeg je tuženik ispunio svoju obvezu plaćanja troškova studija, dok je tužiteljica doktorski studij uspješno završila 5. lipnja 2020. godine. Naposljetku, stranke ne osporavaju da je tužiteljica dana 27. travnja 2026. godine tuženiku podnijela otkaz ugovora o radu.
11. Sporno je među strankama prvenstveno pitanje je li tuženik, temeljem odredbi sklopljenog Ugovora o stipendiranju, bio u obvezi rasporediti tužiteljicu na poslove visoke stručne spreme nakon završetka studija ili je taj raspored bio podložan diskrecijskoj ocjeni postojanja "potreba ustanove" za takvim radnim mjestom. Nadalje, sporno je je li tužiteljica bila žrtva izravne ili neizravne diskriminacije temeljem spola, obrazovanja ili političkog uvjerenja u usporedbi s radnicima Draganom Jurić Džakula i Davorinom Deankovićem, te je u konačnici sporna i sama visina utuženog iznosa naknade štete koji tužiteljica potražuje.
12. U provedenom dokaznom postupku sud je, radi potpunog i pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja izvršio uvid i pročitao sljedeće priložene isprave i dokumente: Ugovor o stipendiranju doktorskog studija broj 01-623/01-2011 zaključen između tužiteljice i tuženika od 24. svibnja 2011. godine, Ugovor o stipendiranju poslijediplomskog doktorskog studija uz rad broj 01-536/01-2007 sklopljen s ravnateljem tuženika Antom Cvitkovićem od 11. listopada 2007. godine, Ugovor o stipendiranju specijalističkog diplomskog stručnog studija sanitarnog inženjerstva uz rad za radnika Davorina Deankovića od dana 28. kolovoza 2009. godine, Ugovor o stipendiranju doktorskog studija broj 01-1525/01-2011 sklopljen s radnicom Draganom Jurić od dana 19. prosinca 2011. godine, Zapisnik sa 1. sjednice Upravnog vijeća tuženika od dana 18. siječnja 2018. godine, Odluku Upravnog vijeća tuženika broj 01-90/07-2018 od dana 18. siječnja 2018. o rasporedu za radnicu Draganu Jurić, Zapisnik sa 15. sjednice Upravnog vijeća tuženika od dana 8. listopada 2021. godine, Odluku Upravnog vijeća tuženika broj 01-1578/10-2021 od dana 8. listopada 2021. godine kojom se odbija zahtjev tužiteljice za zaštitu prava, Zapisnik sa 15. sjednice Upravnog vijeća tuženika od dana 6. rujna 2024. godine, Odluku Upravnog vijeća tuženika broj 2178-29-24-146 od dana 6. rujna 2024. godine kojom se ponovno odbija zahtjev tužiteljice za zaštitu prava, Financijsko izvješće tuženika za 2020. godinu (Obrazac PR-RAS), Izvješće o radu i financijskom poslovanju tuženika za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2022. godine od 14. veljače 2023. godine, Bilješke uz financijske izvještaje tuženika za razdoblje poslovanja od 1. siječnja do 31. prosinca 2024. godine od 30. siječnja 2025. godine, Dopis Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (HZZO) Klasa: 500-07/21-01/03, Urbroj: 338-01-04-01-21-172 od 15. studenog 2021. godine, Rješenje Ministarstva zdravstva Klasa: UP/I-520-02/13-03/27, Urbroj: 534-05-2-1/1-12-1 od dana 27. svibnja 2013. godine vezano uz inspekcijski nadzor u Požegi, Odgovor Ministarstva zdravlja Klasa: 053-02/13-01/671, Urbroj: 534-10-1-2-1/3-13-02 od dana 28. kolovoza 2013. godine upućen radnici Dragani Jurić, Potvrdu o završetku poslijediplomskog doktorskog studija na Prehrambeno-

tehnološkom fakultetu u Osijeku za tužiteljicu od dana 5. lipnja 2020. godine, Potvrdu Učiteljskog fakulteta u Osijeku o završenoj pedagoško-psihološkoj i didaktičko-metodičkoj naobrazbi za tužiteljicu od 5. srpnja 2013. godine, Otkaz Ugovora o radu podnesen od strane tužiteljice tuženiku dana 27. travnja 2026. godine, Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tuženika od dana 15. travnja 2024. godine, Pravilnik o radu tuženika od dana 25. travnja 2023. godine, Statut Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Brodsko-posavske županije od 13. listopada 2023. godine, Ugovor o provođenju primarne zdravstvene zaštite sklopljen između HZZO-a i tuženika dana 13. veljače 2018. godine, Dodatak XIII Ugovoru o provođenju primarne zdravstvene zaštite od dana 25. siječnja 2022. godine, Rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj R1-114/2016-13 od 6. svibnja 2016. godine o ukidanju ovršne klauzule, dokumentaciju iz personalnog dosjea Davorina Deankovića uključujući Ugovor o radu od 26. ožujka 1996., rješenja o raspoređivanju i Odobrenje za samostalan rad (licencu) od 1. lipnja 2023. godine, dokumentaciju iz personalnog dosjea Dragane Jurić Džakula uključujući Ugovor o radu od 5. siječnja 2005. i Izmjenu Ugovora o radu od 6. ožujka 2024. godine, dopise Ministarstva zdravstva o prijmu pripravnika na pripravnički staž u razdoblju od 2020. do 2024. godine te Natječaj za pripravnika diplomiranog sanitarnog inženjera objavljen u rujnu 2024. godine.

13. Sud je također proveo personalne dokaze te je saslušao tužiteljicu Ivanku Grgić kao stranku, zakonskog zastupnika tuženika Antu Cvitkovića te svjedoke Draganu Jurić Džakula, Davorina Deankovića, Anitu Holub, Zlatka Ivančića, Dariju Valjetić, Dubravku Pracny i Nevenku Meandžiju.
14. Sud je uvidom u pojedinačne isprave i dokaze utvrdio sljedeće činjenično stanje: Sud je uvidom u Ugovor o stipendiranju doktorskog studija broj 01-623/01-2011 zaključen između tužiteljice i tuženika dana 24. svibnja 2011. godine utvrdio da se u članku 2. stavku 2. ugovara obveza prema kojoj tužiteljica za vrijeme trajanja doktorskog znanstvenog studija ostaje u radnom odnosu kod tuženika, a nakon njegovog dovršetka bit će raspoređena na poslove stečene stručne spreme sukladno potrebama ustanove. Člankom 3. ugovoreno je da tuženik snosi troškove prijave, upisnine i školarine, dok je člankom 10. utvrđena obveza tužiteljice da po završetku studija odradi u Zavodu dvostruko vrijeme od vremena provedenog na studiju. Isprava je solemnizirana kod javnog bilježnika pod brojem OV-6037/11.
15. Sud je uvidom u Ugovor o stipendiranju poslijediplomskog doktorskog studija uz rad broj 01-536/01-2007 sklopljen s ravnateljem tuženika Antom Cvitkovićem dana 11. listopada 2007. godine utvrdio da je tuženik preuzeo obvezu snositi troškove školarine, smještaja i putovanja za doktorski studij na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Uvidom u sadržaj ugovora utvrđeno je da isti ne sadrži ugovornu obvezu dvostrukog odrađivanja vremena provedenog na studiju niti izričitu uvjetovanost rasporeda potrebama ustanove, te da navedeni ugovor nije solemniziran kod javnog bilježnika.
16. Sud je uvidom u Ugovor o stipendiranju specijalističkog diplomskog stručnog studija sanitarnog inženjerstva uz rad broj 01-836/01-2009 sklopljen s radnikom Davorinom Deankovićem dana 28. kolovoza 2009. godine utvrdio da se u članku 2. stavku 2. navodi kako će radnik nakon dovršetka studija biti raspoređen na poslove stečene stručne spreme sukladno potrebama

- ustanove. Člankom 10. predviđena je obveza odrađivanja dvostrukog vremena provedenog na studiju, a ugovor je solemniziran kod javnog bilježnika pod brojem OV-18954/09.
17. Sud je uvidom u Ugovor o stipendiranju doktorskog studija broj 01-1525/01-2011 sklopljen s radnicom Draganom Jurić dana 19. prosinca 2011. godine utvrdio da je u članku 2. stavku 2. ugovoreno da će radnica nakon dovršetka doktorskog studija biti raspoređena na poslove stečene stručne spreme sukladno potrebama ustanove. Člankom 10. ugovora propisana je obveza dvostrukog odrađivanja vremena provedenog na studiju, a ugovor je solemniziran kod javnog bilježnika pod brojem OV-13897/11.
 18. Sud je uvidom u Zapisnik sa 1. sjednice Upravnog vijeća tuženika od dana 18. siječnja 2018. godine utvrdio da je Upravno vijeće pod točkom Ad 6) razmatralo zahtjev radnice Dragane Jurić te jednoglasno donijelo odluku o prihvaćanju obveze iz ugovora o stipendiranju uz izmjenu Pravilnika o sistematizaciji radi njezinog raspoređivanja u Službu za zdravstvenu ekologiju. Iz zapisnika je razvidno obrazloženje ravnatelja vezano uz odvijanje EU projekta JENTRAP i nabavu specifične laboratorijske opreme u toj službi.
 19. Sud je uvidom u Odluku Upravnog vijeća tuženika broj 01-90/07-2018 od dana 18. siječnja 2018. godine utvrdio da se tom odlukom utvrđuje vezanost tuženika odredbom članka 2. stavka 2. Ugovora o stipendiranju doktorskog studija sklopljenog s radnicom Draganom Jurić. Odlukom je ujedno određeno da će se radnici u primjerenom roku ponuditi aneks ugovora o radu na poslove koji odgovaraju njezinoj stručnoj spremi po usklađenju akata Zavoda i popuni radnog mjesta.
 20. Sud je uvidom u Zapisnik sa 15. sjednice Upravnog vijeća tuženika od dana 8. listopada 2021. godine utvrdio da je pod točkom Ad 10) razmatran zahtjev za zaštitu prava tužiteljice podnesen po odvjetniku Tihomiru Kovačiću. Iz navedenog zapisnika proizlazi da je Upravno vijeće jednoglasno odbilo zahtjev tužiteljice jer je ravnatelj naveo da Zavod u tom trenutku nema potreba za traženim radnim mjestom diplomiranog sanitarnog inženjera.
 21. Sud je uvidom u Odluku Upravnog vijeća tuženika broj 01-1578/10-2021 od dana 8. listopada 2021. godine utvrdio da je zahtjev tužiteljice za zaštitu prava odbijen kao neosnovan. Iz obrazloženja odluke razvidno je da je razlog odbijanja nepostojanje potrebe tuženika za radnikom na radnom mjestu diplomirani sanitarni inženjer.
 22. Sud je uvidom u Zapisnik sa 15. sjednice Upravnog vijeća tuženika od dana 6. rujna 2024. godine utvrdio da je pod točkom Ad 5) razmatran novi zahtjev tužiteljice za zaštitu prava od 26. kolovoza 2024. godine. Ravnatelj i pomoćnica za pravne poslove pojasnili su pred vijećem da u Pravilniku o sistematizaciji nema nepopunjenog radnog mjesta VSS spreme u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo te da ugovor ne stvara bezuvjetnu obvezu raspoređivanja bez postojanja potreba ustanove.
 23. Sud je uvidom u Odluku Upravnog vijeća tuženika broj 2178-29-24-146 od dana 6. rujna 2024. godine utvrdio da je ponovno odbijen kao neosnovan zahtjev tužiteljice za zaštitu prava podnesen po punomoćnici Ivani Đurinac Vuković. U izreci odluke navedeno je da tuženik nema potrebu za radnikom na radnom mjestu diplomirani sanitarni inženjer.
 24. Sud je uvidom u Financijsko izvješće tuženika za 2020. godinu (Obrazac PR-RAS) utvrdio ukupne prihode i rashode poslovanja tuženika u godini u

- kojoj je tužiteljica završila doktorski studij. Iz izvješća je razvidna struktura prihoda po osnovi ugovora s HZZO-om i vlastitih tržišnih prihoda, kao i poslovanje ustanove u specifičnim uvjetima epidemije Covid-19.
25. Sud je uvidom u Izvješće o radu i financijskom poslovanju tuženika za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2022. godine od dana 14. veljače 2023. godine utvrdio da je tuženik ostvario ukupni pozitivan financijski rezultat poslovanja (višak prihoda), pri čemu je razvidno da se pojedine službe financiraju iz različitih izvora i to Služba za zdravstvenu ekologiju ostvarivanjem prihoda na tržištu, a Služba za epidemiologiju i javno zdravstvo uglavnom temeljem ugovora s HZZO-om.
 26. Sud je uvidom u Bilješke uz financijske izvještaje tuženika za razdoblje poslovanja od 1. siječnja do 31. prosinca 2024. godine od dana 30. siječnja 2025. godine utvrdio ukupnu financijsku i nefinancijsku imovinu te obveze tuženika. Uvidom u odlomak izvanbilančnih zapisa i popisa sudskih sporova utvrđeno je da je iskazan sudski spor u tijeku s tužiteljicom u utuženom iznosu od 25.000,00 eura.
 27. Sud je uvidom u Dopis Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (HZZO) Klasa: 500-07/21-01/03, Urbroj: 338-01-04-01-21-172 od dana 15. studenog 2021. godine utvrdio da je HZZO zaprimio upit tuženika preusmjeren od Ministarstva zdravstva radi mogućnosti priznanja struke diplomiranih sanitarnih inženjera u timovima. HZZO u dopisu izričito navodi da ne može prihvatiti zahtjev za vrednovanjem struke diplomiranog sanitarnog inženjera jer su kadrovski normativi i kalkulativna vrijednost tima u higijensko-epidemiološkoj djelatnosti fiksno određeni propisima (1 spec. epidemiologije, 1 viši zdravstveni tehničar/sanitarni inženjer VŠS i 1 med. tehničar/sanitarni tehničar SSS).
 28. Sud je uvidom u Rješenje Ministarstva zdravstva Klasa: UP/I-520-02/13-03/27, Urbroj: 534-05-2-1/1-12-1 od dana 27. svibnja 2013. godine utvrdio da je u postupku zdravstveno-inspekcijskog nadzora nad Zavodom za javno zdravstvo Požeško-slavonske županije naređeno usklađivanje koeficijenata za obračun plaće na nižoj razini. Rješenjem je utvrđeno da je za radno mjesto u ugovorenom epidemiološkom timu propisana viša stručna sprema (VŠS) te da se ne može isplaćivati koeficijent visoke stručne spreme bez obzira na osobnu spremu radnika.
 29. Sud je uvidom u Odgovor Ministarstva zdravlja Klasa: 053-02/13-01/671, Urbroj: 534-10-1-2-1/3-13-02 od dana 28. kolovoza 2013. godine upućen radnici Dragani Jurić utvrdio pojašnjenje nadležnog ministarstva da se u epidemiološkom timu plaća posao koji radnik obavlja na sistematiziranom radnom mjestu VŠS sprema. Ministarstvo naglašava da se koeficijent ne može uvećavati temeljem osobne stručne spreme radnika ako radno mjesto ne zahtijeva visoku stručnu spremu.
 30. Sud je uvidom u Potvrdu o završetku poslijediplomskog doktorskog studija na Prehrambeno-tehnološkom fakultetu u Osijeku od dana 5. lipnja 2020. godine utvrdio da je tužiteljica dana 5. lipnja 2020. godine obranila doktorsku disertaciju i stekla akademski stupanj doktora znanosti iz područja biotehničkih znanosti, polja prehrambene tehnologije.
 31. Sud je uvidom u Potvrdu Učiteljskog fakulteta u Osijeku od dana 5. srpnja 2013. godine utvrdio da je tužiteljica uspješno završila poslijediplomski specijalistički studij, odnosno pedagoško-psihološku i didaktičko-metodičku naobrazbu te ostvarila 60 ECTS bodova.

32. Sud je uvidom u Otkaz Ugovora o radu podnesen od strane tužiteljice tuženiku dana 27. travnja 2026. godine utvrdio da je tužiteljica vlastitom izjavom otkazala ugovor o radu kod tuženika. U tekstu otkaza tužiteljica navodi da je odluka uvjetovana diskriminirajućim postupanjem poslodavca i neispunjenjem obveza iz Ugovora o stipendiranju doktorskog studija.
33. Sud je uvidom u Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tuženika od dana 15. travnja 2024. godine utvrdio unutarnje ustrojstvo ustanove, popise radnih mjesta i uvjete stručne spreme. Uvidom je utvrđeno da u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo unutar ugovorenih timova nisu sistematizirana slobodna radna mjesta diplomiranog sanitarnog inženjera (VSS).
34. Sud je uvidom u Pravilnik o radu tuženika od dana 25. travnja 2023. godine utvrdio opće uvjete organizacije rada, postupak donošenja odluke o potrebi zapošljavanja (članak 7.), uvjete za sklapanje ugovora o radu (članak 9.) te načine prestanka ugovora o radu (članak 70.).
35. Sud je uvidom u Statut Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Brodsko-posavske županije od dana 13. listopada 2023. godine utvrdio temeljne akte, djelatnosti i nadležnosti tijela tuženika. Razvidno je da Upravno vijeće upravlja Zavodom i donosi opće akte, dok ravnatelj organizira i vodi poslovanje ustanove te odlučuje o pojedinačnim pravima iz radnog odnosa sukladno zakonu i općim aktima.
36. Sud je uvidom u Ugovor o provođenju primarne zdravstvene zaštite sklopljen između HZZO-a i tuženika dana 13. veljače 2018. godine utvrdio da se istim uređuje obavljanje ugovorene zdravstvene zaštite i naknade za rad ugovorenih timova. Uvidom u priloženi popis radnika po timovima utvrđeno je da su sastavi timova u higijensko-epidemiološkoj djelatnosti normirani na razini spec. epidemiologa (VSS), višeg zdravstvenog tehničara ili sanitarnog inženjera (VŠS) i zdravstvenog/sanitarnog tehničara (SSS).
37. Sud je uvidom u Dodatak XIII Ugovoru o provođenju primarne zdravstvene zaštite od dana 25. siječnja 2022. godine utvrdio produženje ugovornog razdoblja i utvrđivanje novčanih doznaka za rad ugovorenih timova tuženika od strane HZZO-a. Iz priloga je vidljivo da su normativi i visina ugovorenih sredstava ostali fiksno vezani uz standardne sastave timova.
38. Sud je uvidom i čitanjem Rješenja Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj R1-114/2016-13 od 6. svibnja 2016. godine utvrdio da je u postupku pokrenutom na inicijativu tužiteljice ukinuta ovršna klauzula na Ugovoru o stipendiranju doktorskog studija. Tim je rješenjem utvrđeno ukidanje potvrde ovršnosti koju je tuženik ranije ishodio kod javnog bilježnika radi pokušaja jednostranog raskida ugovora i traženja povrata uplaćenih sredstava za studij.
39. Sud je uvidom i čitanjem dokumentacije iz personalnog dosjea Davorina Deankovića, uključujući Ugovor o radu od 26. ožujka 1996. godine, rješenja o raspoređivanju te Odobrenje za samostalan rad (licencu) od 1. lipnja 2023. godine, utvrdio radnopravni slijed imenovanog radnika od zasnivanja radnog odnosa na poslovima farmaceutskeg tehničara u Službi za zdravstvenu ekologiju pa sve do napredovanja. Iz dokumentacije proizlazi da je radnik školovan za potrebe navedene službe u kojoj radi od 1995. godine te da mu je rješenjima i izmjenama ugovora priznata visoka stručna sprema diplomiranog sanitarnog inženjera (odnosno zdravstvenog radnika u

- zdravstvenom zavodu) uz posjedovanje važeće licence Hrvatske komore zdravstvenih radnika.
40. Sud je uvidom i čitanjem dokumentacije iz personalnog dosjea Dragane Jurić Džakula, uključujući Ugovor o radu broj 01-5/01-2005 od 5. siječnja 2005. godine, Ugovor o stipendiranju od 19. prosinca 2011. godine, Aneks ugovora o radu od 6. veljače 2018. godine te Izmjenu Ugovora o radu od 6. ožujka 2024. godine, utvrdio da je imenovana radnica prvotno zaposlena na radnom mjestu sanitarnog inženjera. Nadalje je utvrđeno da je po završetku doktorskog studija 2017. godine premještena u Službu za zdravstvenu ekologiju na radno mjesto diplomiranog sanitarnog inženjera, koje je potom 2024. godine usklađeno i prevedeno u naziv zdravstveni radnik u zdravstvenom zavodu sukladno novoj Uredbi o koeficijentima.
41. Sud je uvidom i čitanjem dopisa Ministarstva zdravstva o prijmu pripravnika na pripravnički staž u razdoblju od 2020. do 2024. godine utvrdio da nadležno ministarstvo zdravstvenim ustanovama dostavlja obvezujuće planove prijama pripravnika sukladno Pravilniku o mjerilima za primanje zdravstvenih radnika na pripravnički staž. Iz navedenih dopisa proizlazi da se prijam pripravnika provodi po mjeri Hrvatskog zavoda za zapošljavanje isključivo na određeno vrijeme te uz osigurana sredstva za njihove plaće iz sredstava HZZ-a i EU fondova.
42. Sud je uvidom i čitanjem Natječaja za pripravnika diplomiranog sanitarnog inženjera objavljenog u rujnu 2024. godine utvrdio da je tuženik raspisao javni natječaj za prijam radnika na određeno vrijeme radi odrađivanja pripravničkog staža. Utvrđeno je da se navedeni natječaj provodi po odobrenom planu Ministarstva zdravstva i uz potporu HZZ-a, pri čemu trajanje zaposlenja na određeno vrijeme proizlazi iz prirode pripravničkog staža, a ne iz trajnog povećanja opsega posla ili otvaranja novog radnog mjesta na neodređeno vrijeme.

Ocjenom provedenih personalnih dokaza, sud je utvrdio sljedeće:

43. Tužiteljica Ivanka Grgić u svom je iskazu navela da je od 2006. godine zaposlena kod tuženika na radnom mjestu sanitarnog inženjera u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo, za koje je uvjetovana viša stručna sprema. Samoinicijativno je 2008. godine završila diplomski studij te upisala doktorski studij 2010. godine na Prehrambeno-tehnološkom fakultetu u Osijeku, pri čemu ju je krajem 2010. godine ravnatelj uputio na podnošenje zahtjeva za financiranje. Pojasnila je da je 2011. godine potpisala Ugovor o stipendiranju u kojem joj je rečeno da ga mora potpisati u zatečenom obliku, a doktorski studij završila je 2020. godine. Iskazala je da joj se dodatak na plaću od 15% počeo isplaćivati tek 2022. godine i to na plaću VI. stupnja, te da je u više navrata tražila raspored na radno mjesto VSS sprema, što je tuženik odbijao tvrdeći da nema potrebe. Istaknula je da se smatra diskriminiranom u odnosu na radnicu Draganu Jurić Džakula, koja je nakon doktorata raspoređena na VSS radno mjesto uz izmjenu sistematizacije, te radnika Davorina Deankovića, kojemu je financiran VSS studij i priznavata VSS sprema u Službi za zdravstvenu ekologiju bez doktorata. Također je navela da projekt JENTRAP u Službi za zdravstvenu ekologiju nije zaživio te da ugovoreni timovi s HZZO-om u drugim zavodima u Hrvatskoj imaju u sastavu diplomirane sanitarne inženjere VSS sprema.

44. Zakonski zastupnik tuženika Ante Cvitković u svom je iskazu naveo da je ravnatelj tuženika od 2007. godine te da je tužiteljica kod tuženika zaposlena na radnom mjestu sanitarnog inženjera VŠS spremu u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo. Potvrdio je da je Zavod s tužiteljicom sklopio Ugovor o stipendiranju doktorskog studija radi unapređenja ugleda ustanove, uz ugovornu odredbu da raspored na poslove VSS zavisi o potrebama ustanove. Pojasnio je da u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo nije moguće rasporediti tužiteljicu na radno mjesto VSS jer normativi HZZO-a za ugovorene timove fiksno predviđaju VŠS spremu, pri čemu bi isplata VSS koeficijenta predstavljala nepravilnost, što je potvrdila i zdravstvena inspekcija u drugim zavodima. Istaknuo je da u Službi za zdravstvenu ekologiju nije bilo slobodnog radnog mjesta te da ta služba posluje na tržištu s negativnim financijskim rezultatom. Za radnicu Draganu Jurić Džakula naveo je da je premještena u Službu za zdravstvenu ekologiju 2018. godine zbog tadašnjih potreba EU projekta JENTRAP i nabave opreme, dok je radnik Davorin Deanković školovan za potrebe te službe u kojoj radi od 1995. godine na najsloženijim terenskim uzorkovanjima.
45. Svjedokinja Dragana Jurić Džakula u svom je iskazu navela da je radila u Službi za epidemiologiju kao sanitarni inženjer VŠS spremu te joj je ponuđen ugovor za doktorski studij koji je završila u roku od 6 godina, odnosno 2017. godine. Nakon završetka studija pisanim putem tražila je raspored na VSS radno mjesto, pa je Upravno vijeće početkom 2018. godine donijelo odluku o izmjeni Pravilnika o sistematizaciji te je raspoređena u Službu za zdravstvenu ekologiju uz isplatu dodatka od 15% na doktorat. Istaknula je da u trenutku premještanja nije znala za projekt JENTRAP niti se taj projekt spominje u njezinoj odluci ili aneksu ugovora, već je za njega saznala tek krajem 2025. godine pri popisu uređaja. Potvrdila je da je tužiteljica imala VSS spremu prije nje te da nije upoznata s razlozima zbog kojih tužiteljica nije raspoređena na radno mjesto VSS spremu.
46. Svjedok Davorin Deanković u svom je iskazu naveo da je od 1995. godine zaposlen u Službi za zdravstvenu ekologiju koja svoje prihode ostvaruje na tržištu. Naveo je da mu je 2009. godine od strane poslodavca ponuđeno školovanje za VSS na Veleučilištu u Zagrebu, koje je završio 2011. godine, nakon čega mu je odlukom Upravnog vijeća priznata visoka stručna sprema bez raspisivanja javnog natječaja. Pojasnio je da obavlja najsloženije terenske poslove uzorkovanja i izrade analiza, te da su ugovori o školovanju sklopljeni radi efikasnijeg obavljanja poslova i zahtjeva akreditacije normi ustanove.
47. Svjedokinja Anita Holub u svom je iskazu navela da je od 2016. godine predsjednica Upravnog vijeća tuženika. Pojasnila je da je Upravno vijeće raspravljalo o zahtjevima tužiteljice za raspored na VSS radno mjesto te donijelo negativne odluke jer prema godišnjem planu i programu rada te planu zapošljavanja u tim trenucima nije bilo potrebe niti financijskih mogućnosti za raspored tužiteljice. Vezano uz radnicu Draganu Jurić Džakula, navela je da je njezin zahtjev usvojen 2018. godine te je raspoređena u Službu za zdravstvenu ekologiju zbog potreba projekta JENTRAP i osiguranih izvora financiranja. Za Davorina Deankovića navela je da se ne sjeća rasprave na Upravnom vijeću o njegovom prelasku na novo radno mjesto, te je potvrdila da se na sjednicama nikada nije raspravljalo o političkom statusu pojedinih radnika.

48. Svjedok Zlatko Ivančić u svom je iskazu naveo da je član Upravnog vijeća tuženika te se prisjetio rasprave o zahtjevu tužiteljice, pri čemu je ravnatelj obrazložio da u tom trenutku nema potrebe za tim radnim mjestom u Zavodu, ali da će biti raspoređena kada mreža Zavoda zaživi. Za radnicu Draganu Jurić Džakula naveo je da se o njezinom zahtjevu raspravljalo u vrijeme kada je pokrenut projekt u Službi za zdravstvenu ekologiju za monitoring zraka i vode, radi čega je rađena nova sistematizacija. Za Davorina Deankovića naveo je da se ne sjeća rasprave o promjeni njegovog radnog mjesta te potvrdio da se na sjednicama nije raspravljalo o političkom statusu radnika.
49. Svjedokinja Darija Valjetić u svom je iskazu navela da je članica Upravnog vijeća tuženika. Izjavila je da se sjeća da je tužiteljica zahtijevala raspored na radno mjesto VSS sukladno završenoj stručnoj spremi, ali njezin zahtjev nije usvojen jer nije bilo potrebe po planu zapošljavanja. Za Draganu Jurić Džakula navela je da je njezin zahtjev riješen u njezinu korist jer je ravnatelj naveo da se otvorilo radno mjesto u Službi za zdravstvenu ekologiju. Za Davorina Deankovića nije se mogla sjetiti je li se o njegovom radnom mjestu raspravljalo na Upravnom vijeću.
50. Svjedokinja Dubravka Pracny u svom je iskazu navela da je dugogodišnja članica i zamjenica predsjednice Upravnog vijeća tuženika. Pojasnila je da raspored radnika na novo radno mjesto uvijek mora pratiti stvarna potreba ustanove, bez obzira na to je li netko završio dodatni studij koji je Zavod financirao. Navela je da se ne sjeća pojedinosti rasprava o zahtjevima tužiteljice i Dragane Jurić Džakula, ali da se odluke donose temeljem sistematizacije i potreba ustanove. Za projekt JENTRAP navela je da zna da je započeo 2017. godine i financiran iz EU sredstava te da je stao uslijed nedostatka sredstava i epidemije, potvrdivši da se na sjednicama nikada nije raspravljalo o političkom statusu zaposlenika.
51. Svjedokinja Nevenka Meandžija u svom je iskazu navela da je u trećem mandatu članica Upravnog vijeća tuženika. Prisjetila se da je tužiteljica dva puta podnosila zahtjev za promjenu radnog mjesta, ali su zahtjevi odbijeni jer su ravnatelj i pravna služba obrazložili da u mreži javne zdravstvene službe i ugovorenim timovima s HZZO-om ne postoje uvjeti za raspored na VSS radno mjesto u Službi za epidemiologiju. Za Draganu Jurić Džakula navela je da je postignut dogovor s ravnateljem i radničkim vijećem o premještanju u Službu za zdravstvenu ekologiju jer je u tom trenutku postojala financijska mogućnost i odobrenje unutar projekta JENTRAP. Potvrdila je da se na sjednicama nikada nije raspravljalo o političkom statusu ili aktivnosti zaposlenika.
52. Radi pravilnog raspravljanja i odlučivanja o utvrđenju povrede prava, ispunjenju ugovora i naknadi štete, te radi sveobuhvatne pravne ocjene radnopravnog i ugovornog odnosa parničnih stranaka, sud je u ovom postupku primijenio materijalnopravne odredbe Zakona o radu ("Narodne novine", br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22. i 64/23. dalje u tekstu: ZR), Zakona o suzbijanju diskriminacije ("Narodne novine", br. 85/08. i 112/12. dalje u tekstu: ZSD) te supsidijarno opće propise obveznog prava iz Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. dalje u tekstu: ZOO). Cjelokupan tijek postupka, procesne radnje, izvođenje dokaza te donošenje odluke provedeni su sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ", br. 4/77., 36/77., 36/80., 69/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne

- novine", br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. dalje u tekstu: ZPP), dok je odluka o odmjeravanju parničnih troškova donesena temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", br. 138/23. i 107/25. dalje u tekstu: Tarifa)
53. Odredbom članka 1. stavka 1. ZSD-a propisano je da se tim Zakonom osigurava zaštita i promicanje jednakosti kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, stvaraju se pretpostavke za ostvarivanje jednakih mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije. Stavkom 2. istog članka određeno je da se diskriminacijom smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po nekoj od navedenih osnova. Odredbom članka 7. stavka 4. ZR-a također je izričito zabranjena izravna ili neizravna diskriminacija na području rada i uvjeta rada, uključujući kriterije za odabir i uvjete pri zapošljavanju, napredovanju i usavršavanju.
54. Za utvrđenje diskriminacije u smislu Zakona o suzbijanju diskriminacije i Zakona o radu nije dostatan bilo kakav osjećaj nepravde ili nezadovoljstva radnika postupanjem poslodavca, već je nužno da je do stavljanja u nepovoljniji položaj došlo izričito po nekoj od zakonom zabranjenih osnova te u odnosu na radnika u identičnoj ili usporedivoj situaciji. Prema članku 1. stavku 1. i članku 2. stavku 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije, izravna diskriminacija predstavlja postupanje uvjetovano nekim od taksativno navedenih zaštićenih osnova kojim se osoba stavlja u nepovoljniji položaj od druge osobe u usporedivoj situaciji. Kako to potvrđuje ustaljena sudska praksa i stručna literatura, nejednako postupanje prema nekom radniku ne znači automatski i diskriminaciju, jer je diskriminirajuće samo ono postupanje kojim se netko dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na druge radnike u usporedivoj situaciji upravo zbog svojih osobnih svojstava.
55. Neizravna diskriminacija postoji kada naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa stavlja ili bi mogla staviti osobe u nepovoljniji položaj po nekoj od zabranjenih osnova u odnosu na druge osobe u usporedivoj situaciji, osim ako se takva odredba, kriterij ili praksa mogu objektivno opravdati legitimnim ciljem, a sredstva za njihovo postizanje su primjerena i nužna.
56. Stjecanje više razine obrazovanja ili znanstvenog stupnja od strane radnika ne stvara automatizam niti obvezu poslodavca na njegovo raspoređivanje na više radno mjesto ako za tim ne postoje stvarne organizacijske i financijske potrebe ustanove. Sukladno praksi Ustavnog suda RH, nitko nema apsolutno pravo na napredovanje na radnom mjestu niti na premeštaj na više vrednovane poslove, već se to pravo može ostvarivati samo na temelju jasnih i preciznih mjerila te stvarnih potreba poslodavca i općih akata ustanove, a ne na temelju subjektivne procjene samog zaposlenika.
57. Glede pravila o teretu dokazivanja, članak 20. stavak 1. ZSD-a i članak 135. stavak 1. ZR-a propisuju specifičan procesni režim. Kako ujednačena sudska praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske, tužitelj u antidiskriminacijskom sporu dužan je prvenstveno iznijeti činjenice i

predložiti dokaze koji njegovu tvrdnju o diskriminaciji čine vjerojatnom (*prima facie* diskriminacija). Paušalno ili nepotkrijepljeno navođenje diskriminacije nije dostatno za prebacivanje tereta dokazivanja. Tek kada tužitelj pred sudom stvori razumnu vjerojatnost da je do nejednakog postupanja došlo po zabranjenoj osnovi, teret dokazivanja prelazi na tuženika (poslodavca), koji tada mora dokazati da diskriminacije nije bilo, odnosno da je njegovo postupanje bilo uvjetovano objektivnim, zakonitim i legitimnim razlozima koji nisu u vezi sa zaštićenim osobinama radnika.

Povezujući navedena materijalnopravna načela s utvrđenim činjenicama ovoga predmeta, sud je utvrdio sljedeće:

58. U provedenom postupku nesporno je utvrđeno da tuženik u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo, u kojoj je tužiteljica radila, nije imao sistematizirano niti nepopunjeno radno mjesto diplomiranog sanitarnog inženjera (VSS). Nadalje, ugovoreni timovi u toj službi financiraju se temeljem ugovora s HZZO-om, gdje su kadrovski normativi člankom 17. Odluke HZZ-a fiksno određeni na razini specijalista epidemiologa (VSS), sanitarnog inženjera (VŠS/prvostupnik) i tehničara (SSS). Iz službenog dopisa HZZO-a od 15. studenog 2021. godine proizlazi izričito odbijanje zahtjeva tuženika da se u epidemiološkim timovima prizna i vrednuje VSS prema diplomiranog sanitarnog inženjera. Također, rješenjima Ministarstva zdravstva i zdravstvene inspekcije (izdanim u inspekcijskim nadzorima u istovrsnim zavodima) izričito je zabranjeno isplaćivanje koeficijenata visoke stručne sprema radnicima u epidemiološkim timovima za koje je normativom propisana viša stručna sprema, jer se plaća posao radnog mjesta, a ne osobna sprema radnika.
59. Analizom utvrđenog činjeničnog stanja i primjenom mjerodavnog materijalnog prava, sud je utvrdio da obveza rasporeda tužiteljice na poslove stečene visoke stručne sprema iz članka 2. stavka 2. Ugovora o stipendiranju doktorskog studija od 24. svibnja 2011. godine nije ugovorena kao apsolutna ili bezuvjetna, već je izričito podvrgnuta uvjetu "sukladno potrebama ustanove", čije utvrđivanje spada u autonomno organizacijsko pravo poslodavca sukladno članku 7. stavku 2. Zakona o radu. U postupku je nedvojbeno dokazano da odluka tuženika o nepostojanju takve potrebe nije bila paušalna niti samovoljna, već utemeljena na objektivnim, zakonitim i financijski opravdanim razlozima: u Službi za epidemiologiju i javno zdravstvo kadrovski normativi ugovorenih timova fiksno su određeni propisima na razini VŠS sprema (pri čemu je HZZO dopisom od 15. studenog 2021. godine izričito odbio vrednovanje VSS sprema u timu, a zdravstvena je inspekcija zabranila isplatu VSS koeficijenata za poslove predviđene za VŠS spremu), dok u Službi za zdravstvenu ekologiju, koja posluje s negativnim financijskim rezultatom na slobodnom tržištu, nije bilo slobodnog radnog mjesta, slijedom čega bi neopravdano otvaranje novog VSS radnog mjesta stvorilo dodatni financijski teret od oko 30.000,00 EUR godišnje. Kako se ugovorni uvjet postojanja stvarnih organizacijskih i financijskih potreba ustanove u utuženom razdoblju nije ostvario, tuženik nije povrijedio ugovorne obveze niti je primjenom tog legitimnog ugovornog kriterija izravno ili neizravno diskriminirao tužiteljicu, pa je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

60. Tvrdnja tužiteljice da prijem pripravnika VSS sprema u zvanju diplomiranog sanitarnog inženjera dokazuje postojanje potrebe ustanove pokazala se pravno i činjenično neosnovanom. Tuženik je priloženom dokumentacijom i dopisima Ministarstva zdravstva dokazao da pripravnike obvezno prima temeljem godišnjih planova nadležnog ministarstva i mjera HZZ-a, isključivo na određeno vrijeme radi odrađivanja pripravničkog staža, pri čemu se sredstva osiguravaju iz HZZ-a. Takav privremeni prijem pripravnika po zakonskoj obvezi ne predstavlja otvaranje trajnog radnog mjesta niti ukazuje na postojanje realne potrebe za zapošljavanjem radnika VSS sprema na neodređeno vrijeme.
61. Glede prigovora izravne diskriminacije temeljem spola, obrazovanja i političkog uvjerenja, tužiteljica se pozvala na usporedbu s radnicima Draganom Jurić Džakula i Davorinom Deankovićem. Međutim, sud je utvrdio da navedeni radnici nisu u usporedivoj situaciji s tužiteljicom:
Radnica Dragana Jurić Džakula premještena je na radno mjesto VSS sprema početkom 2018. godine u drugu ustrojstvenu jedinicu Službu za zdravstvenu ekologiju, u trenutku kada je u toj službi postojala stvarna organizacijska i stručna potreba vezana uz provedbu EU projekta JENTRAP i nabavu specifične opreme (ionski kromatograf).
Radnik Davorin Deanković zaposlen je kod tuženika još od 1995. godine u Službi za zdravstvenu ekologiju te je školovan izravno za potrebe te službe, u kojoj obavlja terenske poslove uzorkovanja i analitike.
Ključna razlika leži u činjenici da se Služba za zdravstvenu ekologiju financira isključivo ostvarivanjem prihoda na slobodnom tržištu, dok se Služba za epidemiologiju i javno zdravstvo financira iz glavarine HZZO-a uz fiksno zadane normative. Premještanje tužiteljice u Službu za zdravstvenu ekologiju ili neovlašteno povećanje koeficijenta u epidemiološkom timu stvorilo bi tuženiku nepredviđeni financijski teret i predstavljalo kršenje propisa o plaćama u javnim službama. Navedena utvrđenja suda proizlaze iz uvidom pročitanih materijalnih dokaza i provedenih personalnih dokaza u spisu. Konkretno, okolnosti vezane uz radnicu Dragana Jurić Džakula utvrđene su uvidom u Zapisnik sa 1. sjednice Upravnog vijeća od 18. siječnja 2018. godine, Odluku Upravnog vijeća broj 01-90/07-2018 od 18. siječnja 2018. godine te dokumentaciju iz njezinog personalnog dosjea (osobito Aneks ugovora o radu od 6. veljače 2018. godine), što je u potpunosti potvrđeno iskazom zakonskog zastupnika tuženika Ante Cvitkovića te sukladnim iskazima svjedoka Dragane Jurić Džakula, Anite Holub, Zlatka Ivančića, Dubravke Pracny i Nevenke Meandžija. S druge strane, okolnosti vezane uz radnika Davorina Deankovića utvrđene su uvidom u dokumentaciju iz njegovog personalnog dosjea, prvenstveno Ugovor o radu od 26. ožujka 1996. godine i Ugovor o stipendiranju od 28. kolovoza 2009. godine, kao i iz suglasnih iskaza zakonskog zastupnika tuženika Ante Cvitkovića i samog svjedoka Davorina Deankovića.
62. Dodatno, sud ukazuje da kod tuženika radi još radnika koji su nakon zasnivanja radnog odnosa vlastitom inicijativom stekli VSS spremu, a koji su nastavili raditi na radnim mjestima VŠS/SSS sprema jer poslodavac nema organizacijskih potreba za njihovim premještanjem. Činjenica da tuženik prema svim tim radnicima postupao jednako potvrđuje da tužiteljica nije stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na druge zaposlenike u analognoj

- situaciji. Tužiteljica tijekom postupka nije ponudila niti jedan konkretan dokaz koji bi ukazivao da bi motiv odbijanja njezinog rasporeda bio njezin spol, razina obrazovanja ili političko uvjerenje.
63. Glede neizravne diskriminacije, sud nalazi da primjena ugovornog kriterija "sukladno potrebama ustanove" predstavlja objektivno opravdan i legitimni cilj a to je osiguranje zakonitog, racionalnog i financijski održivog poslovanja javne zdravstvene ustanove u okviru ugovorenih sredstava s HZZO-om, pri čemu su upotrijebljena sredstva nužna i primjerena.
64. Slijedom svega iznesenog, sud je utvrdio: Da tužiteljica u smislu članka 20. stavka 1. ZSD-a i načela *prima facie* nije učinila vjerojatnim da je kod tuženika bila izložena izravnoj ili neizravnoj diskriminaciji temeljem spola, obrazovanja ili političkog uvjerenja, jer nije dokazala postojanje usporedive situacije niti nejednakog postupanja zasnovanog na zabranjenim osnovama, da je tuženik, neovisno o tome, u cijelosti dokazao da su njegovi postupci bili uvjetovani objektivnim financijskim, organizacijskim i pravnim razlozima (nepostojanje slobodnog radnog mjesta i fiksni normativi HZZO-a), da tuženik nije povrijedio obveze iz Ugovora o stipendiranju doktorskog studija od 24. svibnja 2011. godine, s obzirom na to da se ugovorni uvjet postojanja "potreba ustanove" za raspored na VSS radno mjesto nije ostvario.
65. Kada poslodavac dokaže da su njegove odluke i praksa utemeljeni na objektivnim, zakonitim i neutralnim kriterijima usmjerenima na ostvarivanje legitimnog cilja, isključena je postojanost izravne ili neizravne diskriminacije. Sukladno članku 2. stavku 2. i članku 9. stavku 2. točki 4. i 8. Zakona o suzbijanju diskriminacije, neizravna diskriminacija ne postoji ako je primijenjena praksa ili kriterij objektivno opravdan legitimnim ciljem, a sredstva za njegovo postizanje su primjerena i nužna. U konkretnom slučaju, tuženik je dokazao da se rukovodio legitimnim ciljem osiguranja zakonitog, racionalnog i financijski održivog poslovanja javne zdravstvene ustanove. Fiksno propisani kadrovski normativi HZZO-a za epidemiološke timove, neprivaćanje VSS sprema u timovima od strane HZZO-a te negativni financijski rezultat Službe za zdravstvenu ekologiju predstavljaju objektivne i stvarne prepreke koje opravdavaju postupanje poslodavca. Stoga se primjena ugovornog uvjeta "potreba ustanove" ne može smatrati diskriminatornom niti samovoljnom, već predstavlja zakonito ostvarivanje upravljačkih ovlasti poslodavca.
66. Kako sud u provedenom postupku nije utvrdio postojanje diskriminacije, povrede prava na jednako postupanje niti neispunjenja ugovornih obveza od strane tuženika, to je tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenjem povrede prava i naknadom imovinske štete u cijelosti valjalo odbiti kao neosnovan, te je odlučeno kao u izreci ove presude.
67. Vezano uz prigovor tužiteljice da je apsurdno i diskriminatorno što joj se dodatak na plaću od 15% za postignuti akademski stupanj doktora znanosti obračunava na osnovnu plaću radnog mjesta VI. stupnja stručne sprema (sanitarni inženjer / prvostupnik) na koje je raspoređena, a ne na plaću VII. stupnja (VSS), sud nalazi da je takav prigovor u potpunosti neosnovan. Naime, prema mjerodavnim odredbama Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama te propisima o plaćama u javnim službama, dodatak za znanstveni stupanj doktora znanosti obračunava se i isplaćuje kao postotno uvećanje na osnovnu plaću onog radnog mjesta na koje je radnik zakonski raspoređen i čije poslove stvarno

- obavlja. S slijedom navedenoga, budući da tužiteljica u utuženom razdoblju nije bila raspoređena na radno mjesto visoke stručne spreme (VSS), tuženik je u svemu u skladu s pozitivnim propisima i Kolektivnim ugovorom pravilno obračunavao i isplaćivao navedeni dodatak od 15% na osnovnu plaću njezinog stvarnog radnog mjesta sanitarnog inženjera.
68. Sud je odbio preostale dokazne prijedloge stranaka, vodeći se načelom hitnosti u radnim sporovima te načelom ekonomičnosti postupka, a prvenstveno prijedlog tužiteljice za provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja na okolnost razlike plaće i ostvarenog viška prihoda tuženika, prijedlog tuženika za pribavu ugovora o radu nove zaposlenice na radnom mjestu sanitarnog inženjera, kao i prijedloge za saslušanje preostalih predloženih svjedoka iz reda članova Upravnog vijeća, smatrajući ih nevažnima i nesvrshodnima za donošenje odluke u smislu članka 220. stavka 2. i članka 300. stavka 2. Zakona o parničnom postupku. Odluka o neizvođenju navedenih dokaza temelji se na činjenici da je sud tijekom postupka, temeljem već izvedenih materijalnih i personalnih dokaza, u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice koje isključuju ugovornu i izvanugovornu odgovornost tuženika te postojanje diskriminacije, slijedom čega provođenje daljnjih dokaza ne bi dovelo do drugačijeg utvrđenja činjeničnog stanja niti do drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.
69. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, kojom je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu mora protivnoj stranci nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Budući da je tužiteljica Ivanka Grgić u cijelosti odbijena s tužbenim zahtjevom, dužna je tuženiku Nastavnom zavodu za javno zdravstvo Brodsko-posavske županije nadoknaditi sve troškove koji su bili nužni i opravdani za svrhovito vođenje ove parnice, sukladno članku 155. stavku 1. Zakona o parničnom postupku. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku, odvjetniku, prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a s obzirom na vrijednost predmeta spora od 25.000,00 EUR, jedna puna radnja iznosi 250 bodova, odnosno 500,00 EUR, pri čemu vrijednost boda iznosi 2,00 EUR prema Tbr. 54. Tarife. Sud je uvidom u spis, zapisnike te troškovnik tuženika priznao sljedeće radnje: sastav odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 EUR prema Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife, sastav dva obrazložena podneska (od 23. travnja 2025. i 9. rujna 2025.) u iznosu od po 500,00 EUR, što ukupno iznosi 1.000,00 EUR prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife, zastupanje na pet održanih ročišta za glavnu raspravu (održanim dana 5. svibnja 2025., 17. rujna 2025., 10. ožujka 2026., 2. lipnja 2026. i 2. rujna 2026.) u iznosu od po 500,00 EUR po ročištu, što ukupno iznosi 2.500,00 EUR prema Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife, te zastupanje na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR (50 bodova) prema Tbr. 9. toč. 3. Tarife. Ukupno priznati neto trošak zastupanja iznosi 4.100,00 EUR. Na navedeni iznos, sukladno Tbr. 46. Tarife, obračunat je porez na dodanu vrijednost (PDV) od 25%, koji iznosi 1.025,00 EUR. Slijedom navedenog, ukupni parnični trošak koji je tužiteljica dužna naknaditi tuženiku iznosi 5.125,00 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do konačne isplate.
70. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude

Slavonski Brod, 16. rujna 2026.

Sutkinja

Miranda Gavrić Jularić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

DNA:

1. Tužitelj po punomoćniku
2. Tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-3c0d7**

Kontrolni broj: **095f3-cc3a2-86e1f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.